

**Consiliul Politic Național al Partidului Social Democrat - PSD,
întreținut statutar în data de 31 august 2026,
adoptă prezenta:**

REZOLUȚIE

„ACORDUL CELOR ZECE PRIORITĂȚI NAȚIONALE”

Document deschis partidelor parlamentare, sindicatelor, patronatelor, administrațiilor locale și societății civile
- August 2026 -

O majoritate socială înaintea unei majorități parlamentare

Criza României nu se reduce la căderea unui guvern sau la dificultatea de a aduna voturi în Parlament. Problema mai adâncă este că politica și-a pierdut capacitatea de a fixa câteva obiective comune și de a lucra suficient de mult pentru ele. Majoritățile se fac, se desfac și se refac, în timp ce energia rămâne scumpă și nesigură, statul colectează slab, iar marile investiții întârzie fără justificare. Datele confirmă respingerea direcției actuale: în august 2026, 90,5% dintre respondenți spuneau că România merge într-o direcție greșită, 75% că economia s-a înrăutățit, iar 58% că trăiesc la limita strictului necesar. Nemulțumirea trece dincolo de granițele electoratelor. Nu produce singură o majoritate și nu spune cine trebuie să guverneze, dar spune, cu o claritate rară, de unde trebuie început.

O majoritate socială nu cere ca oamenii să gândească la fel. Ea apare atunci când grupuri care votează diferit recunosc aceleași urgențe și au motive să creadă că efortul va fi împărțit corect. Cele zece obiective de mai jos pot fi susținute din tradiții politice diferite: stânga regăsește munca, coeziunea și serviciile publice, dreapta disciplina fiscală și inițiativa privată, curentele patriotice energia, resursele și producția națională, partidele proeuropene direcția europeană și euroatlantică, iar comunitățile locale și minoritățile dezvoltarea teritorială și reguli care nu se schimbă la fiecare criză.

Ce semnează partidele

Semnatarii propun un guvern cu mandat de 24 de luni, judecat nu după formula sa politică, ci după îndeplinirea celor zece priorități. Semnătura nu este un cec în alb. Orice măsură trebuie să indice de unde vin banii, cine câștigă, cine suportă costul, ce instituție răspunde și care este riscul de eșec. O prioritate nu poate fi schimbată discret, prin ordonanță sau negociere bilaterală, ci numai prin argument public și acordul semnatarilor. În toate celelalte teme, partidele își păstrează pozițiile, identitatea și dreptul de a concura.

— Programul precedă negocierea funcțiilor și a portofoliilor.

- Majoritatea parlamentară se dovedește prin semnături nominale în ambele Camere.
- Premierul și miniștrii acceptă obiective, termene și evaluare publică.
- Fiecare prioritate are finanțare identificată, termen, responsabil și indicator public.
- Orientarea constituțională, europeană și euroatlantică este condiție de aderare.
- Conflictele se soluționează prin notificare, evaluare și termen de remediere, nu prin blocaj permanent.

Cele zece priorități

Ordinea nu este protocolară. România trebuie să refacă mai întâi capacitățile care produc energie, securitate și resurse; pe această bază se pot așeza contractul fiscal, reforma statului și serviciile publice. Programele europene de finanțare, OECD și cooperarea internațională sunt tratate aici pentru ceea ce sunt: instrumente, standarde și garanții pentru un proiect pe care România trebuie să îl definească singură.

Refacerea sistemului energetic și valorificarea resurselor

România nu pornește de la zero: are resurse, infrastructură și oameni care cunosc sistemul, dar aceste piese nu lucrează încă împreună. Capacitățile noi ajung greu în producție, rețelele și stocarea au rămas în urmă, iar o parte din resurse părăsește țara înainte de a produce valoare aici. În factura finală intră costul fragmentării, al investițiilor amânate și al regulilor schimbate prea des. Nicio tehnologie nu rezolvă singură ecuația energetică. Nuclearul, hidroenergia, gazele de tranziție, sursele regenerabile, stocarea și eficiența se judecă împreună, ca părți ale aceluiași sistem, iar fiecare proiect se compară după cost, termen, siguranță, efect industrial și impact asupra mediului și comunităților.

Angajamente comune

- Audit public al proiectelor energetice, al capacităților de producție, al rețelelor și al blocajelor administrative.
- Calendar național pentru capacități noi, modernizarea rețelelor, stocare și interconectare, cu responsabil nominal pentru fiecare proiect major.
- Program pentru echipamente și servicii energetice produse în România, legat de cercetare, formare profesională și furnizori locali.
- Inventar actualizat al resurselor minerale și al materiilor prime critice, cu separarea existenței geologice de rezerva exploatabilă și de acceptabilitatea socială.
- Regim predictibil al redevențelor și transparență asupra veniturilor, costurilor de mediu și beneficiilor locale.
- Protecție țintită pentru consumatorii vulnerabili și programe de eficiență care reduc factura, fără subvenționarea permanentă a risipei.

Securitatea națională, apărarea și industria de profil

Sentimentul de vulnerabilitate nu este marginal: 68% dintre respondenți consideră România vulnerabilă la amenințări externe, 71% văd o amenințare gravă în conflictele militare și în instabilitatea economică, 78% în dezinformare și 68% în atacurile cibernetice. Oamenii percep deja ceea ce instituțiile tratează încă pe dosare separate: riscurile militare, economice, informaționale și cibernetice se alimentează reciproc. România își respectă angajamentele în NATO și în Uniunea Europeană și tocmai de aceea banii investiți în apărare trebuie să lase în urmă capacitate națională. Un contract bun nu se încheie în ziua livrării: el asigură mentenanță în țară, acces la tehnologie, furnizori români integrați și aprovizionare sigură în situații de criză.

Angajamente comune

- Portofoliu național de capacități, corelat cu planificarea NATO și europeană, cu termene, cost total și responsabil public.
- Program industrial multianual pentru muniții, pulberi, mentenanță, vehicule, comunicații, software, cyber și tehnologii cu dublă utilizare.
- Folosirea SAFE ca instrument de împrumut pentru achiziții comune, cu publicarea valorii, a rambursării, a efectului operațional și a participării industriei românești pentru fiecare proiect.
- Condiții de offset industrial și transfer tehnologic compatibile cu dreptul european și cu necesarul real al Forțelor Armate.
- Program național pentru drone și sisteme de interceptare: producție în România a platformelor, componentelor critice și software-ului de comandă, arhitecturi modulare integrabile cu standardele NATO, protecție stratificată a bazelor, frontierei și infrastructurilor critice, contracte multianuale care permit producția de serie și adaptarea rapidă. Folosirea forței rămâne sub control uman și în cadrul dreptului internațional.
- Reziliență națională: infrastructuri critice, continuitatea guvernării, rezerve strategice și un mecanism comun împotriva atacurilor cibernetice, dezinformării și interferenței străine, cu control democratic și protejarea libertății de exprimare.

Reindustrializare, capital productiv și finanțare pentru dezvoltare

O economie nu se relansează din însumarea unor scheme de ajutor. Statul trebuie să aleagă domeniile în care România are resurse, competențe și acces la piețe: energia, apărarea, procesarea agroalimentară, materialele, tehnologia, industria farmaceutică, infrastructura digitală și economia circulară pot forma acest nucleu productiv, dar alegerea obligă la continuitate, criterii publice și evaluarea rezultatelor. Capitalul românesc merită sprijin atunci când produce valoare publică, nu pentru simplul fapt că este românesc. Companiile care primesc sprijin investesc, fiscalizează, creează locuri de muncă stabile, formează oameni și inovează. Statul oferă, la rândul lui, reguli previzibile, plăți la termen, acces la finanțare și infrastructură. Niciuna dintre părți nu primește privilegii fără obligații.

Angajamente comune

- Harta națională a capacităților productive, a lanțurilor de furnizori și a dependențelor critice.
- Contracte de dezvoltare pentru investiții mari, cu obligații privind furnizorii locali, formarea și cercetarea.
- Operaționalizarea accelerată a Băncii de Investiții și Dezvoltare ca instrument principal de finanțare a dezvoltării — garanții, finanțări în numele și contul statului, participății la capital și fondul de fonduri. Guvernanță profesională, audit independent, raportare publică și mandat strict investițional.
- Instrumente stabile de garantare și capitalizare pentru IMM-uri, cooperative și companii cu potențial de export, care mobilizează economiile populației, fondurile de pensii, investitorii instituționali și capitalul diasporei.
- Parteneriate public-private numai pentru proiecte cu venituri, cu riscul preluat de partea care îl poate controla, comparație publică față de achiziția publică directă pe toată durata, contracte și plăți viitoare publice și un plafon anual al obligațiilor contingente aprobat de Parlament. Pregătirea proiectelor se face prin structurile create prin OUG nr. 8/2026 — comitetul interministerial CI3P și facilitatea națională pentru pregătirea proiectelor și asistență tehnică.
- Evaluarea anuală a ajutoarelor de stat, cu publicarea beneficiarilor, a obligațiilor asumate și a rezultatelor obținute.

Colectare corectă, combaterea fraudei și disciplină bugetară

Un stat care colectează prost nu poate reveni mereu la aceiași contribuabili corecți pentru a acoperi diferența. Înaintea unor sarcini noi vin combaterea fraudei, reducerea evaziunii și controlul risipei. Digitalizarea are sens dacă reduce arbitriul, mută controlul acolo unde riscul este mare și grăbește recuperarea prejudiciilor; dacă adaugă doar formulare și sancțiuni automate, problema rămâne. Disciplină bugetară nu înseamnă să tai aceeași proporție de peste tot și să numești rezultatul reformă. Cercetările arată tensiunea exactă: 67% consideră reformele importante pentru sănătatea economiei, dar 58% le percep ca inechitabile. Orice ajustare trebuie legată de reforma instituțiilor, de o distribuire explicabilă a costurilor și de protejarea investițiilor care pot produce venituri viitoare.

Angajamente comune

- Integrarea datelor fiscale, vamale, comerciale și patrimoniale într-un sistem unic de analiză de risc.
- Ținte instituționale pentru reducerea decalajului de TVA, recuperarea prejudiciilor și conformarea voluntară.
- Control concentrat pe fraudele mari și pe rețelele organizate, cu protejarea contribuabililor conformi.
- Buget multianual cu scenariu de bază, scenariu prudent și scenariu de șoc.
- Inventarul facilităților fiscale, al garanțiilor și al obligațiilor contingente, menținute numai în funcție de rezultat și echitate.
- Regula finanțării: cheltuielile permanente folosesc venituri recurente, iar împrumuturile finanțează investiții cu efect economic sau social verificabil.

Reforma statului și servicii publice care funcționează

Reforma administrației nu începe cu anunțarea unui număr de posturi desființate, ci cu o întrebare mai grea: ce trebuie să facă statul și de ce nu reușește. Abia după ce vedem atribuțiile dublate, competențele lipsă, costul și durata fiecărui serviciu putem decide ce dispare, ce se unește și unde trebuie întărită capacitatea. Reducerea risipei și investiția în management, date și oameni se fac împreună. Digitalizarea nu trebuie să mute ghișeul pe ecran păstrând același drum birocratic: statul nu va mai cere cetățeanului informații pe care o instituție publică le deține deja, iar fiecare serviciu va avea un termen cunoscut, un responsabil identificabil și o cale simplă de contestare. Aceeași disciplină se aplică întreprinderilor publice.

Angajamente comune

- Audit funcțional al administrației centrale, al agențiilor și al companiilor de stat, cu identificarea suprapunerilor și a golurilor de capacitate.
- Portal public unic, cont digital unic și dosar electronic unic pentru relația cetățeanului și a firmei cu statul.
- Interoperabilitatea bazelor de date și eliminarea copiilor, adeverințelor și formularelor redundante.
- Evaluarea funcționarilor și a managerilor publici prin rezultate, termene și calitatea serviciului, cu mandate profesionale și indicatori comparabili în companiile de stat.
- Achiziții publice complet trasabile, cu publicarea contractelor, a modificărilor și a beneficiarilor reali.
- Unitate centrală pentru proiecte majore, cu sprijin tehnic pentru administrațiile locale care nu au capacitate de pregătire.

Muncă, venituri, coeziune socială și demografie

În spatele crizei politice există o experiență socială pe care instituțiile o descriu prea rece. Pentru multe familii venitul a pierdut cursa cu prețurile, serviciile depind de locul în care trăiesc, iar locuirea, energia și îngrijirea consumă o parte tot mai mare din buget. O majoritate socială apare numai dacă oamenii văd legătura dintre productivitate și salarii, dintre dezvoltare și protecție, dintre reformă și echitate. Veniturile trebuie să crească pe măsura productivității și a calificării, negocierea colectivă trebuie să redevină un instrument real, iar protecția pentru vulnerabilitatea severă trebuie să fie simplă, ținută și legată de servicii. Politica demografică nu promite redresarea populației prin sloganuri, ci reduce costurile concrete care îi fac pe oameni să amâne un copil, să plece din țară sau să nu se mai întoarcă.

Angajamente comune

- Mecanism transparent de corelare a salariului minim cu productivitatea, salariul median și costul vieții.
- Extinderea negocierii colective și a dialogului sectorial, cu participarea reală a sindicatelor și a patronatelor.
- Cont personal de competențe și programe de recalificare legate de investiții și locuri de muncă reale.
- Standard minim teritorial pentru acces la sănătate, educație, servicii sociale și conectivitate.
- Pachet pentru familie: creșe, grădinițe, locuire accesibilă, flexibilitate la muncă și sprijin pentru îngrijire.
- Program pentru diaspora bazat pe recunoașterea calificărilor, coinvestiții, rețele profesionale și servicii de revenire.

Educație, sănătate, competențe și cercetare

Educația și sănătatea au primit, în prea multe programe, promisiuni generoase și obligații neclare. Acest acord leagă finanțarea de acces, rezultat și continuitate. În educație, miza imediată este alfabetizarea funcțională, reducerea abandonului, formarea profesorilor și un traseu coerent de la școală la universitate și economie. În sănătate, o clădire nouă nu este un serviciu medical: investiția se gândește împreună cu personalul, prevenția, ambulatoriul și managementul. Cercetarea trebuie scoasă din marginea programelor economice și introdusă în proiectele mari, acolo unde se cheltuie bani și se formează piețe, pentru că România nu poate rămâne cumpărător permanent de tehnologie. Inteligența artificială poate crește calitatea serviciilor și productivitatea, dar folosirea ei rămâne sub controlul legii, al protecției datelor și al drepturilor cetățenești.

Angajamente comune

- Program național pentru alfabetizare funcțională, reducerea abandonului și sprijinirea școlilor din comunități vulnerabile.
- Învățământ profesional dual și formare continuă conectate la investițiile regionale.
- Finanțare stabilă pentru cercetare, competiții transparente și transfer tehnologic către economie.
- Rețea de prevenție, medicină de familie și ambulatoriu, cu traseu digital al pacientului și standarde de timp.
- Management profesionist al spitalelor și raportare prin rezultate medicale, nu numai prin volum de activitate.
- Proiecte publice majore cu componente obligatorii de cercetare, inovare și formare.

Agricultură, alimente românești, irigații și dezvoltare rurală

România exportă încă prea multă materie primă și cumpără înapoi produse cu valoare adăugată, iar diferența se vede în balanța comercială și în venitul agricultorului. Producția are nevoie de apă, depozitare, procesare, logistică și acces stabil la piață, iar sprijinul public va încuraja asocierea voluntară, calitatea și investiția, fără a proteja necondiționat orice producător și fără a închide piața. Apa este deja o resursă strategică, nu o temă pentru următoarea seacă: irigațiile, retenția, protecția solului și administrarea bazinelor hidrografice se planifică în același sistem. Dezvoltarea rurală nu mai poate fi confundată cu transferul de subvenții, pentru că o comunitate rămâne vie dacă are economie locală, servicii, conectivitate și o administrație capabilă să transforme finanțarea în proiecte. În negocierea viitorului buget european, România va apăra nivelul plăților directe și o finanțare distinctă, previzibilă, a dezvoltării rurale.

Angajamente comune

- Program pentru irigații eficiente, retenția apei, refacerea solului și adaptare climatică.
- Inventar public al capacităților de depozitare și procesare finanțate din bani publici în ultimii zece ani, cu stadiul fiecărui proiect și motivele nefinalizării. Finanțare nouă numai pentru investiții cu contract de piață și cofinanțare privată, nu prin repetarea unei promisiuni prezente în fiecare program de guvernare.
- Sprijin pentru cooperative și asocieri voluntare, condiționat de guvernanță, acces la piață și rezultate.
- Achiziții publice pentru școli și spitale cu criterii de calitate, proximitate și sustenabilitate compatibile cu dreptul european.
- Trasabilitate alimentară și control coordonat împotriva fraudei și a concurenței neloiale.
- Pachet rural pentru sănătate, educație, internet, transport și servicii administrative.

Infrastructură și investiții strategice

Investițiile intră într-un singur portofoliu și se compară după efectul economic, conectivitatea teritorială, securitate și maturitate. Autostrăzile, căile ferate, porturile, Dunărea, spitalele, școlile, rețelele energetice, infrastructura digitală și mobilitatea militară nu mai pot trăi în liste paralele. Proiectele majore trebuie protejate de schimbarea guvernelor, dar și de tentația de a continua lucrări care nu mai au finanțare sau justificare. Planul Național de Redresare și Reziliență s-a încheiat la 31 august 2026. Ceea ce rămâne din el nu este rangul simbolic pe care i l-a dat politica, ci experiența: ce a blocat proiectele, unde a lipsit capacitatea administrativă și de ce s-au pierdut termene și bani. Această experiență trebuie transformată într-un audit public și într-un set de lecții asumate, înaintea pregătirii Planului de Parteneriat Național și Regional, instrumentul prin care România va accesa fondurile europene după 2027. Regulamentele se negociază acum, iar planul se transmite Comisiei în a doua jumătate a lui 2027. Ascunderea întârzierilor ar costa mai mult decât recunoașterea lor.

Angajamente comune

- Audit public al investițiilor publice în derulare: proiecte finalizate, abandonate, sume pierdute, proiecte blocate și cauze administrative, cu lecții asumate public.
- Pregătirea Planului de Parteneriat Național și Regional prin dezbatere publică, transparență și consultare națională asupra programelor și reformelor, nu printr-un document redactat în cerc închis.
- Poziție națională unitară în negocierea Cadrului Financiar Multianual 2028-2034, apărută consecvent de toți semnatarii, indiferent de schimbările de guvern.
- Listă scurtă de proiecte strategice, cu finanțare, calendar, responsabil și execuție fizică raportată lunar.

- Unitate de intervenție rapidă pentru avize, achiziții, exproprieri și blocaje contractuale.
- Integrarea fondurilor europene, a bugetului, a împrumuturilor și a capitalului privat într-o singură matrice de finanțare, cu protejarea infrastructurilor critice și standarde de dublă utilizare acolo unde este justificat.

România europeană și euroatlantică

Apartenența la Uniunea Europeană și la NATO este cadrul stabil în care România își apără interesul național, iar între cele două nu există contradicție. Apartenența oferă piețe, finanțare, aliați, reguli și o putere de negociere pe care nu am avea-o singuri, cu obligația ca fiecare angajament major să fie explicat public prin efectele sale asupra securității, economiei și vieții cetățenilor. Aderarea la OECD a ajuns aproape de capăt: din cele 25 de avize necesare, România a obținut 24, iar cel rămas, pe comerț, ține de o decizie politică, nu de o restanță tehnică. Situația seamănă cu Schengen și cere aceeași stăruință diplomatică, inclusiv în relația cu Statele Unite. Standardele organizației rămân însă utile numai dacă schimbă efectiv guvernanta companiilor publice, calitatea reglementării, educația, investițiile și integritatea. Credibilitatea externă începe cu seriozitatea deciziilor luate acasă.

Angajamente comune

- Finalizarea aderării la OECD, cu efort diplomatic concentrat pe avizul rămas și calendar public al reformelor restante.
- Integrarea recomandărilor OECD în politicile interne, cu evaluarea costurilor și a capacității administrative.
- Poziție externă predictibilă și consultare parlamentară pentru angajamentele strategice majore.
- Protejarea statului de drept, a independenței justiției, a pluralismului media și a drepturilor minorităților.
- Cooperare cu Uniunea Europeană, NATO și OSCE în securitate, reziliență democratică și combaterea interferenței străine.
- Raport anual privind beneficiile, obligațiile și rezultatele participării României în instituțiile europene și euroatlantice.

Tabloul public de rezultate

Fiecare prioritate va putea fi urmărită într-un portal public, actualizat lunar de Guvern. Nu vom confunda suma cheltuită cu rezultatul obținut. Tabloul va arăta capacitățile instalate, proiectele puse în funcțiune, timpul economisit, veniturile colectate, locurile de muncă, accesul la servicii și obligațiile îndeplinite, separând strict activitatea de rezultat. O ședință ținută, o strategie aprobată sau o licitație lansată pot fi pași necesari. Nu sunt, prin ele însele, schimbări în viața oamenilor.

Clauzele de stabilitate și ieșire

Un acord între partide diferite va produce conflicte. Stabilitatea nu cere ascunderea lor, ci reguli care împiedică transformarea fiecărei divergențe într-o criză de guvern. Încălcarea se notifică în scris, se evaluează tehnic și primește un termen de remediere de 15 zile. Semnatarul care cere schimbarea unei priorități trebuie să spună care este problema, cât costă alternativa și ce rezultat propune în loc. Următoarele situații justifică ieșirea din acord:

- încălcarea orientării constituționale, europene și euroatlantice;
- modificarea unilaterală a uneia dintre cele zece priorități;
- nerespectarea repetată a bugetului și ascunderea obligațiilor publice;
- protejarea politică a corupției instituționale sau refuzul controlului legal;
- refuzul publicării indicatorilor și al evaluării independente;

— înțelegeri secrete privind funcții, contracte sau alocări bugetare.

leșirea din acord devine efectivă numai după prezentarea publică a motivelor și a consecințelor asupra majorității și programului.

Formula de aderare

Pot adera partide, grupuri parlamentare și parlamentari care acceptă integral cele zece priorități, regulile de integritate și evaluarea publică. Sindicatele, patronatele, administrațiile locale și organizațiile civice pot intra în mecanismul de dialog și monitorizare. Aderarea nu cumpără dreptul de a numi miniștri și nu garantează alocări bugetare. Funcțiile și resursele urmează procedurile constituționale și o negociere politică asumată public.

Consiliul Politic Național al Partidului Social Democrat - PSD